

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 27C/43/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121203632
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Maláriková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2121203632.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Miroslavou Malárikovou v právnej veci žalobkyne: L. Š., narodená XX.XX.XXXX, bytom U.T. XXX/XX, R. B., zastúpená advokátom: JUDr. Tibor Sanák, Námestie SNP 2, Trnava, proti žalovanému: T. Š., narodený XX.XX.XXXX, bytom R. R. XX, zastúpený: Advokátska kancelária GRUJBÁR s. r. o., so sídlom Adama Štrekára 8255/50, Trnava, IČO: 47 238 488, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

rozhodol:

Súd vyporiadava bezpodielového spoluvlastníctvo strán sporu nasledovne:

I. Z hnutelných vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa
prikazuje do výlučného vlastníctva žalobkyne:

- skrinky na terasu v hodnote 50,- €;
- televízor Samsung v hodnote 50,- €;
- zostatok na podnikateľskom účte XXX.Q., a. s. IBAN P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vo výške 144,38 €;
- zostatok na termínovanom účte XXX.Q., a. s. IBAN P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vo výške 6,60 €.

II. Z hnutelných vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa
prikazuje do výlučného vlastníctva žalovaného:

- krbové kachle v hodnote 50,- €;
- posteľ zelené detské v hodnote 100,- €;
- nábytok a skriňová zostava v detskej izbe v hodnote 50,- €;
- záhradný nábytok na terase v hodnote 250,- €;
- manželská posteľ v hodnote 150,- €;
- kožená rohová sedačka v hodnote 50,- €.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi na vyrovnanie hodnoty podielov sumu 6.062,55 € do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1.1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 18.06.2021 domáha vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov so žalovaným (ďalej len „BSM“). Uviedla, že manželstvo, ktoré uzatvorili dňa XX.XX.XXXX bolo právoplatne rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 14Pc/6/2018-32 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa XX.XX.XXXX sp. zn. 11CoP/2/2019-66, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa XX.XX.XXXX. Počas manželstva bývali v nehnuteľnosti vo vlastníctve

žalovaného zapísanej na LV č. XXX, k.ú. R. R.. Všetky peniaze, ktoré zarobili počas manželstva investovali do tejto nehnuteľnosti. Vychovali štyri deti. Žalobkyňa mala počas trvania manželstva celkový príjem 205.669,56 €, z toho z pracovnej činnosti a podnikania 142.782,44 €, z dôchodkov a sociálnych dávok 12.229,69 €, z predaja alebo užívania majetku nepatriaceho do BSM 2.279,62 € a z pôžičiek a úverov 48.377,81 € (príloha č. 1). Všetky úverové zmluvy a pôžičky uzatvárala výhradne žalobkyňa, pretože žalovaný nebol pre banky dôveryhodný klient a sama ich aj splácala. Prínos žalovaného bol minimálny, nakoľko počas celého manželstva nemal stabilný zdroj príjmov. Vystriedal viacero zamestnaní, niekedy mal príjem iba zo sezónnych prác. Pred uzavretím manželstva mal pôžičku vo výške 10.000,- SK, ktorá bola postupne splatená z peňazí zarobených počas manželstva. Jeho celoživotné príjmy sa prejavujú na výške jeho dôchodku, ktorý je rovnako minimálny.

1.2. Predmet BSM tvoria aj hnutelné veci, ktoré im patrili ku dňu zániku manželstva (príloha 4) a všetky investície vynaložené za trvania manželstva na nehnuteľnosť žalovaného a to veci zakúpené a použité na opravu nehnuteľnosti (príloha 2) a práce vykonané s cieľom opravy nehnuteľnosti (príloha 3). V dôsledku investícií (vecí a prác) prakticky postavili kompletne nový dom, žalobkyňa je toho názoru, že výška investícií zodpovedá trhovej cene nehnuteľnosti približne 180.000,- €.

1.3. Predmetná nehnuteľnosť bola ku dňu zrušenia BSM vo vlastníctve žalovaného. Čiastočná zmena vlastníckych pomerov vznikla v dôsledku rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 19.06.2019, č.k. 31C/60/2018-68 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 10.03.2021, č.k. 24Co/32/2020-191, ako aj v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 29.11.2019, č.k. 31C/60/2018-102, všetky právoplatné dňom 14.04.2021, kedy vlastnícke právo k nehnuteľnosti v podiele 1/4 bolo priznané S. Š. (matke žalovaného). V súčasnosti je teda žalovaný vlastníkom nehnuteľnosti v podiele 3/4.

1.4. Nehnuteľnosť bola renovovaná od roku 1988 svojpomocne. Rodinný dom bol spočiatku v neobývateľnom stave, čo potvrdzuje aj dokument označený ako „Dotazník a čestné vyhlásenie k registrácii a spoplatneniu stavby“ zo dňa 05.04.1990. Zlý technický stav nehnuteľnosti sa odráža na jej ocenení 2 znaleckými posudkami L. R., a to posudkom č. XX/XXXX zo dňa 10.07.1990 na sumu 91.278,- Kčs a posudkom č. XX/XXXX zo dňa 12.09.1991 na sumu 128.343,- Kčs. Nehnuteľnosť (t. j. nie len samotná stavba, ale aj príľahlý pozemok) sa však v dôsledku postupných investícií manželov opravila a zhodnotila.

1.5. Dňa 02.02.1998 bolo vydané stavebné povolenie č. Y. XX/XXXXX/ŽP-P., na vybudovanie prístavby svojpomocne s rozpočtom vo výške 860.000,- SK. Toto povolenie preukazuje výšku nákladov na prístavbu, na ktorú peniaze získala žalobkyňa pôžičkami a úvermi a zároveň sa na zhodnotení nehnuteľnosti podieľala aj vlastnou prácou, preto sa na jej zhodnotení podieľala vo väčšej miere ako žalovaný. V rámci vyporiadania BSM sa domáha refundačného nároku podľa ust. § 150 Občianskeho zákonníka voči žalovanému, ktorý si uplatňuje vo výške 1/2 trhovej ceny predmetnej nehnuteľnosti, t. j. vo výške 90.000,- € (celková cena nehnuteľnosti je 180.000,- €).

1.6. Súd by mal zohľadniť skutočnosť, že žalobkyňa sa na zabezpečovaní peňazí a majetkových hodnôt počas manželstva pričínala vo väčšej miere, ako žalovaný. Všetky peniaze, ktoré tvoria predmet BSM, zarobila resp. zabezpečila výhradne žalobkyňa. Riadne chodila do práce, mala stabilný príjem, bola dôveryhodná a disponovala s dostatočnou mierou kredibility pre banky pre účely poskytovania pôžičiek a úverov. Vo väčšej miere sa starala o výchovu detí, ako aj o celkový chod domácnosti. Postarala sa o pohreb syna L., ktorý zomrel v útlom veku a z vlastných peňazí sa stará aj o udržiavanie jeho hrobu. Z tohto dôvodu by súd pri vyporiadavaní BSM mal prelomiť princíp rovnosti podielov manželov a priznať jej väčší podiel, ako žalovanému.

1.7. Pokúsila sa o mimosúdne riešenie veci a dňa 26.01.2021 poslala žalovanému list, v ktorom ho žiadala, aby jej sprístupnil rodinný dom č. XX v R. R. postavenom na parc.č. XXX, LV č. XXX, aby mohla so znalcom prísť na nehnuteľnosť za účelom ocenenia investícií inak bude nútená požiadať súd o pribratie znalca do konania.

1.8. Žalobkyňa navrhla, ak nebude uzatvorený zmier, aby súd prikázal do vlastníctva žalovaného hnutelné veci, ktoré sa nachádzajú v nehnuteľnosti a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom vyrovnania hodnoty jeho podielu sumu vo výške 110.000,- €, a nahradiť trovy konania.

1.9. K žalobe pripojila tieto listinné dôkazy: účty za opravu a úpravu hrobového miesta nebohého syna v celkovej výške 180,- €, zoznam peňažných príjmov žalobkyne od roku 1992 tvoriacich BSM (Príloha č. 1) vrátane potvrdení o týchto príjmoch, výpisy z účtu od 22.09.2014 do 30.09.2014, 18.02.2002 do 16.04.2002, 30.06.2002 do 02.08.2002, 10.10.2002 do 30.11.2002, 20.03.2003 do 13.05.2003, 31.03.2004 do 15.05.2004, e-mail z 05.02.2020, výpisy z úverových účtov v U. Q. J..P. v počte 6 ks, potvrdenie o prevode sumy 1.000,- € zo dňa 16.03.2017, sms komunikácia, fotka stavby, zmluva o úvere zo dňa 10.01.2018, zoznam vecí preukázateľne zakúpených manželmi počas manželstva použitých na

opravu nehnuteľnosti (Príloha č. 2) a 35 dokladov, zoznam prác vykonaných na nehnuteľnosti s cieľom ich opravy (Príloha č. 3), zoznam huteľného majetku patriaceho do BSM (Príloha č. 4), LV č. XXX, dotazník a čestné vyhlásenie k registrácii a spoplatneniu stavby zo dňa 05.04.1990, znalecký posudok L. R. č. XX/XXXX zo dňa 10.07.1990, znalecký posudok L. R. č. XX/XXXX zo dňa 12.09.1991, stavebné povolenie zo dňa 02.02.1998, č. Y. XX/XXXX/ŽP-P., inzerát z 11.05.2021 na predaj domu v obci R. R., list žalovanému zo dňa 26.01.2021.

1.10. Navrhla doplniť dokazovanie výsluchom strán, zisťovaním všetkých príjmov žalovaného počas trvania manželstva, a to najmä dopytom na daňový úrad, zdravotnú poisťovňu a sociálnu poisťovňu k výške odvodov, pribral do konania znalca za účelom ocenenia investícií do spornej nehnuteľnosti kat. úz. R. R. LV č. XXX

2.1. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe potvrdil, že BSM vzniklo dňa XX.XX.XXXX a zaniklo XX.XX.XXXX. V súčasnosti je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX. Vlastníctvo nadobudol v 1-ine dedičstvom po starých rodičoch v roku 1973 a spoluvlastnícky podiel 3-iny darom od matky a sestier v roku 1991. Na tomto súde prebiehal súdny spor o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti pod sp. zn. 31C/60/2018, žalobu podala matka žalovaného a žalovaný, ktorému predchádzala výzva na vrátenie daru a to spoluvlastníckeho podielu 1-iny na nehnuteľnostiach. Podľa obsahu textu samotnej žaloby „Najneskôr dňom 07.06.2018 nastali hmotnoprávne účinky doručenej výzvy na vrátenie daru. Týmto dňom nadobudla opätovne vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam (matka žalovaného) a to na základe doručenia výzvy na vrátenie daru žalovanému“. Odvolanie darovania má podľa súdnej praxe aj vecnoprávne účinky, t. j. darca doručením prejavu vôle obdarovanému opätovne nadobúda vlastnícke právo k daru ex nunc. Preto poprel tvrdenie žalobkyne, že ku dňu právoplatnosti rozvodu (23.04.2019) bola predmetná nehnuteľnosť v jeho výhradnom vlastníctve.

2.2. Uviedol, že mu nie je známy dôvod, prečo žalobkyňa do vyporiadania BSM vťahuje svoje náklady na opravu a údržbu hrobového miesta zomrelého syna L.. Táto vec nepatrí do tohto konania, žalobkyňa sa sama rozhodla upraviť hrobové miesto syna, ak by ho oslovila, bol by nápomocný aj finančne.

2.3. Vo vzťahu k žalobkyňou uplatnenému refundačnému nároku vo výške investícií do jeho nehnuteľnosti poukázal na rozhodnutia na Najvyššieho súdu ČR, sp. zn: 22 Cdo 1350/2005 z 29.11.2005 a sp. zn. 22 Cdo 1128/2005 a rozsudok KS v Nitre z 24.10.2007 sp. zn. 25Co/73/2007, ktoré sa týkajú investícií do oddeleného majetku žalovaného, pričom predmetom vyporiadania je konkrétna suma vynaložených nákladov, investíciou nie je práca jedného z manželov na nehnuteľnosti vo vlastníctve druhého manžela.

2.4. Žalovaný poprel tvrdenie, že všetky peniaze, ktoré počas manželstva zarobili investovali do nehnuteľnosti. Uviedol, že žalobkyňa od samotného počiatku nechcela investovať do cudzej nehnuteľnosti. Je vyučený murár a svojpomocne, prostredníctvom kamarátov na oplátku postupne nehnuteľnosť prerábala, pričom vždy vedel zohnať aj stavebný materiál lacnejšie. Žalobkyňa sa v žiadnej miere nepodieľala na zhodnotení nehnuteľnosti a už vôbec nie na rekonštrukčných prácach.

2.5. V nehnuteľnosti býval so súrodencami a mamou od nepamäti, vždy bola funkčná a obývatel'ná, nikdy nebývali inde a to ani prechodne. Kópia dotazníka priložená k žalobe, nie je podpísaná žiadnou osobou a žalovanému nie je známe za akým účelom bola vyhotovená a kým. Od roku 1992 je živnostníkom, vykonáva murárske a obkladačské práce a na svoje potreby a potreby rodiny vedel vždy zarobiť, nikdy nemal príjem zo sezónnych prác. Bol jediným živiteľom rodiny v čase keď žalobkyňa bola v období od roku XXXX do XXXX na materskej dovolenke. Poprel, že by na rekonštrukciu nehnuteľnosti použili prostriedky vo výške 860.000,- SK, išlo len o rozpočtový náklad uvedený v stavebnom povolení, nikdy nebol reálne naplnený. Tieto peniaze nikdy nemali. Na svoju nehnuteľnosť, si stavebný materiál vždy zohnal sám po svojej línii a lacnejšie, lebo bol u zdroja. Žalobkyňa nepredložila žiadny doklad o kúpe stavebného materiálu. V prílohe 2 nešpecifikovala položku nákup rôzneho stavebného materiálu vo výške 20.551,50 SK z roku 2005, nešpecifikuje čo je to za materiál a kde a kedy mal byť predmetný materiál použitý.

2.6. Nemal vedomosť o úveroch, ktoré si brala a vybavovala žalobkyňa a ani na čo ich použila, a ani o ich splácaní. Mala svojský vzťah k peniazom, nikdy ho neinformovala o svojich finančných operáciách. Bola zamestnankyňou U. Q. J..P., pracovala ako finančná poradkyňa, podľa žaloby a príloh vlastne novou pôžičkou splácala predchádzajúcu pôžičku. Poukázal na odôvodnenie rozsudku o rozvode manželstva kde priamo výsluchom manželov mal súd za preukázané, že spolu riadne a dlhšiu dobu približne od G. XXXX nežijú, spolu sa intímne nestýkajú, nestravujú sa spoločne a ani spolu nehospodária a dokonca spolu ani nekomunikujú. S poukazom aj na tieto skutočnosti nemá vedomosť, aké splácala žalobkyňa pôžičky alebo úvery a na čo ich použila.

2.7. Potvrdil, že zo spoločných prostriedkov kúpili kondenzačný kotol, plastové okná, kachle a bazén. Rozporoval zostatkovú hodnotu ostatného hnutelného majetku patriaceho do BSM uvedeného v prílohe č. 4., ktorá je maximálne štvrtinová. Naviac hnutelné veci ako infrasauna, televízor, notebook si už žalobkyňa zobrala. Prerábku vody a dokončenie kuchyne realizoval výslovne svojpomocne.

2.8. Poprel, že by sa do jeho dispozície dostal list na mimosúdne vyriešenie veci zo dňa 26.01.2021 ako tvrdí žalobkyňa v žalobe.

20.9. Ako dôkaz k vyjadreniu pripojil výpis zo živnostenského registra od 02.03.1992. Navrhol doplniť dokazovanie zistením zostatkov na účtoch žalobkyne ku dňu právoplatnosti rozvodu manželstva (XX.XX.XXXX).

3.1. Žalobkyňa v replike uviedla, že sa domáha vyporiadania investícií do oddeleného majetku žalovaného. Súhlasí s tým, že pre posúdenie výšky náhrady je rozhodujúce aká suma zo spoločného bola skutočne vynaložená na tento majetok. Trvala na tom, že práce, ktoré vykonala na nehnuteľnosti žalovaného majú byť predmetom vyporiadania BSM. Poukázala na rozhodnutia NS Slovenskej republiky z 26.6.2012, sp.zn. 6MCdo 10/2011 a NS Českej republiky z 20.12.2000, sp.zn. 22 Cdo 2655/1998 v zmysle ktorých je povinný nahradiť jeden z manželov v prípade investícií napr. do jeho domu zo spoločného majetku, finančné prostriedky skutočne vynaložené na tieto investície. Ak ide o obstaranie vecí, ktoré boli zabudované do domu jedného z manželov, príp. o náklady na prácu s tým spojené, sú určujúce ceny týchto vecí a prác v dobe, kedy boli vynaložené.

3.2. Na základe uvedeného sa žalobkyňa domáha vyporiadania investícií do oddeleného majetku žalovaného, ktorými sú predovšetkým peniaze zarobené žalobkyňou a peniaze získané zo všetkých pôžičiek a úverov za trvania manželstva. Pod slovami „všetky peniaze“ treba rozumieť tie príjmy, ktoré zostali po odpočítaní bežných nákladov na život manželov a ich detí. Náklady na rekonštrukciu domu skonzumovali prakticky všetok voľný kapitál, ku ktorému sa žalobkyňa dostala, pričom manželia nechodili ani na dovolenky. Stavebný materiál v hodnote 20.551,50 SK z roku 2005 nie je možné špecifikovať, lebo si ho žalobkyňa už presne nepamätá.

3.3. Žalovaný svoje tvrdenie, že je pracovitý robotník, schopný vykonať stavebné práce na predmetnej nehnuteľnosti na vlastné náklady nepreukázal. Náklady na rekonštrukciu nehnuteľnosti boli podstatne vyššie ako odhadnutá výška 860.000,- SK v stavebnom povolení a uhrádzala ich výhradne žalobkyňa, žalovaný nikdy nemal dostatočné finančné prostriedky.

3.4. Tvrdenie žalovaného, že sa mu nedostal list žalobkyne zo dňa 26.01.2021 do dispozičnej sféry sa nezakladá na pravde, nakoľko bol poslaný od žalobkyne, ako aj od JUDr. Čakovej, ktorá vtedy žalobkyňu zastupovala.

3.5. Kondenzačný kotol bol platený zo spoločných peňazí, plastové okná zaplatila žalobkyňa prevodom z účtu z pôžičky, ktorú získala od Poštovej banky. Kachle a bazén zakúpila tiež z peňazí, ktoré získala z pôžičiek. Saunu, televízor a počítač si zobrala žalobkyňa, lebo tieto veci zakúpila. Kuchyňa bola platená z pôžičky.

4.1. Žalovaný v duplike uviedol, že pri vyporiadaní BSM nie je možné prihliadnuť na to, čo jeden z manželov vynaložil zo svojho oddeleného majetku na oddelený majetok druhého manžela. Takisto práca jedného manžela vynaložená počas trvania manželstva pri rekonštrukcii domu druhého manžela nepredstavuje investície vynaložené zo spoločného na výlučný majetok (Uznesenie NS Českej republiky z 15.10.2013, sp. zn. 22Cdo 44/2012). Pohľadávky bezpodielového spoluvlastníctva voči oddelenému majetku jedného z manželov sa spravidla neredukujú. V niektorých prípadoch sa však na ne vôbec neprihliada. To platí o nákladoch na bežnú údržbu výlučného majetku jedného z manželov, ak sa tento majetok užíva na zabezpečenie potrieb rodiny, a o nákladoch na bežné predmety osobnej potreby jedného z manželov vynaložených zo spoločného majetku manželov, ak ide o veci obvyklé a primerané osobnej potrebe (R 42/1972).

4.2. Názor žalobkyne uvedený v replike, že predmetom vyporiadania investícií do oddeleného majetku žalovaného sú predovšetkým peniaze zarobené žalobkyňou a peniaze získané zo všetkých pôžičiek a úverov za trvania manželstva je v zmysle vyššie uvedeného nesprávny.

4.3. Žalobkyňa v žalobe a ani v replike žiadnym spôsobom presne nešpecifikovala konkrétne investície, cenu vecí a prác vložených do ostatného majetku žalovaného a čas kedy boli tieto investície realizované. Skutočnosť, že žalobkyňa poukazuje na svoj príjem počas manželstva a rôzne pôžičky, ktoré si zobrala bez vedomia žalovaného, ešte nepreukazuje koľko z týchto zarobených financií skutočne investovala do rodinného domu žalovaného, kedy sa tak stalo a čo bolo predmetom tejto investície. Nevie riadne preukázať a zdokladovať, čo žiada od žalovaného uhradiť. Snaží si to zjednodušiť tým, že dokladuje svoje niekoľkoročné príjmy a s tvrdením, že po odpočítaní bežných nákladov na život manželov a ich

detí, ktoré zase nešpecifikovala v peňažnom vyjadrení (každá rodina má iné bežné náklady), sa snaží preukázať, že zvyšok jej príjmov, pôžičiek a úverov tvorili investície do nehnuteľnosti žalovaného. Takto tvrdené je nepravdivé, pretože nikdy svoje príjmy neinvestovala do nehnuteľnosti žalovaného, vždy tvrdila že „dom je Tvoj, tak sa staraj“. Nebola ochotná alebo len v minimálnej miere niečo uhrádzať a už vôbec nie na investície do domu. Žalobkyňa tajila svoj oficiálny príjem, počas trvania manželstva žalovaný vôbec nevedel koľko zarába.

4.4. Žalovaný nevyлúčil, že v určitom období mohla zarobiť žalobkyňa viac ako on, inokedy zas viac zarobil on. Ich životný štandard sa nezlepšil ani nezhoršil tým, že žalobkyňa po materskej dovolenke v období XXXX - XXXX nastúpila do zamestnania. Výnimočné priznanie väčšieho podielu pri vysporiadaní BSM nemožno odôvodniť väčšími zásluhami o vytvorenie majetku, ak mal jeden manžel na to lepšie predpoklady (vzhlľadom na vzdelanie, schopnosti, profesiu, zdravie a pod.) než druhý manžel, ktorému však nemožno vytknúť, že pri starostlivosti o rodinu, pri nadobúdaní a udržiavaní spoločných vecí, pri starostlivosti o dieťa a pri zaobstarávaní spoločnej domácnosti nevyužíval svoje možnosti a schopnosti (rozhodnutie NS ČR zo 17.4.2007, sp. zn. 22 Cdo 1274/2006).

5. Žalobkyňa dňa 04.11.2021 podala návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, zriadenia záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaných na LV XXX k.ú. R. R., ktorému súd vyhovel uznesením zo dňa 25.11.2021. Po odvolaní žalovaného Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 13.04.2022 sp. zn. 10Co/24/2022 uznesenie zmenil a návrh zamietol. Žalobkyňa dňa 06.05.2022 podala nový návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, zriadenia záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaných na LV XXX k.ú. R. R.. Súd návrh zamietol uznesením zo dňa 25.05.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.06.2022.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými stranami spor uvedenými vyššie a potvrdeniami U. Q. J..P.. predloženými žalobkyňou, Listom vlastníctva č. XXX, ako aj obsahom celého spisového materiálu.

7. Súd nevykonal z dôvodu hospodárnosti a zároveň nadbytočnosti dokazovanie zisťovaním všetkých príjmov žalovaného počas trvania manželstva, a to dopytom na daňový úrad, zdravotnú poisťovňu a sociálnu poisťovňu k výške odvodov, ktoré žalovaný platil počas manželstva, nakoľko tieto dôkazy nepreukazujú reálny príjem z podnikateľskej činnosti SZČO. Rovnako nevykonal znalecké dokazovanie za účelom ocenenia investícií do nehnuteľnosti žalovaného, nakoľko v rámci vyporiadania BSM nie je možné preukazovať investície do nehnuteľnosti znalecky, ale skutočnými vynaloženými prostriedkami v danom čase zo spoločného majetku na oddelený majetok manžela.

8. Súd poučil žalovanú o koncentrácii konania listom zo dňa 22.07.2022 a vyzval ju na vyjadrenie a označenie dôkazov. Následne po koncentrácii konania žalobkyňa po prvom pojednávaní cestou svojho právneho zástupcu zaslala súdu dňa 17.01.2023 listinné dôkazy: list zo dňa 20.12.2019, ktorým sama vyzvala žalovaného na vyporiadanie BSM a list zo dňa 02.04.2020 jej predchádzajúcej právnej zástupkyne zo dňa 02.04.2020, ktorým navrhla uzatvorenie dohody o vyporiadaní BSM.

9. Dňa 19.01.2023 právny zástupca navrhol doplniť dokazovanie: dopytmi na daňový úrad, sociálnu poisťovňu a zdravotnú poisťovňu ohľadne príjmov a odvodov žalovaného od roku XXXX do rozvodu a výsluch svedkov: L.. L. bývalej frajerky žalovaného k jeho morálnym a charakterovým vlastnostiam, k hĺbke ich vzťahu, akými finančnými prostriedkami disponoval, L.. F. a L. Š. - detí strán k otázke spoločného hospodárenia a čerpaniu pôžičiek, I.. U. - švagra k použitiu pôžičiek. Na pojednávaní dňa 20.02.2023 navrhol výsluch svedkyne - sestry žalobkyne - L. B. k úsporám žalobkyne za slobodna.

10. Súd zamietol návrhy žalobkyne na doplnenie dokazovania dňa 29.03.2023, nakoľko boli navrhnuté po koncentrácii konania, všetky dôkazy mohla žalobkyňa navrhnuť v replike po vyjadrení žalovaného, v ktorom poprel tvrdenia žalobkyne a uviedol svoje skutkové tvrdenia. Zároveň ide aj o dôkazy, ktoré sú nadbytočné a nehospodárne. L.. L.Á. sa má vyjadrovať k charakterovým vlastnostiam žalovaného a k ich vzťahu, táto výpoveď s predmetom konania nesúvisí. Deti sú ako svedkovia navrhované k všeobecnej otázke hospodárenia manželov rovnako ako svedok švagor, ktorý sa má vyjadrovať k poskytnutiu pôžičiek žalobkyne, ktoré splatila zo spoločných peňazí. Sestra žalobkyne mala vypovedať k úsporám žalobkyne za slobodna, ktorých výška a použitie neboli preukázané. Ako uviedla sama žalobkyňa, nikto z navrhovaných svedkov nebol prítomný pri platení materiálu použitého na rekonštrukciu domu.

11. Žalobkyňa predložila na pojednávaní dňa 20.02.2023 listinné dôkazy, ktoré už boli doručené do spisu spolu so žalobou a navyiac aj výpisy zo svojho účtu od 31.01.2002 do 15.05.2002, od 14.08.2002 do 09.10.2002, od 04.12.2002 do 17.01.2003, od 28.01.2003 do 15.03.2003, od 15.05.2003 do 30.06.2003, od 14.07.2003 do 15.09.2003, od 31.03.2004 do 15.05.2004, od 12.05.2004 do 29.07.2006, 31.07.2006 do 13.10.2006, 17.10.2006 do 01.12.2006, ktoré preukazujú výbery hotovosti z účtu, vklady na účet a splácanie pôžičiek.

12. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že žalobkyňa sa významnou mierou pričínila o zhodnotenie nehnuteľnosti žalovaného, ktorej hodnota pred prvou rekonštrukciou bola 91.278,- SK. Počas troch rekonštrukcií sa zhodnotila, podieľali sa na nich obe strany. Žalovaný prisľúbil prevod podielu nehnuteľnosti na žalobkyňu, nestalo sa tak. Žalobkyňa verila tomuto sľubu a brala na seba úvery a aj vlastnou prácou sa pričínila na rekonštrukcii nehnuteľnosti. Žalobkyňa bola jediná, ktorá bola trvale zamestnaná. Žalovaný bol živnostník. Prínos žalobkyne je zdôvodnený a spísaný v prílohách žaloby č. 1 až 4.

13. Dňa 19.01.2023 zaslal právny zástupca žalobkyne písomné vyjadrenie k pojednávaniu, v ktorom uviedol, že všetky práce okrem strechy a kúrenia vykonal žalovaný za pomoci žalobkyne, detí, rodiny žalovaného a jeho kamarátov. Tehlu na prístavbu kúpili od suseda z vedľajšej ulice zo spoločných peňazí. Žalovaný zabezpečoval materiál, ale išlo o veľké množstvo, ktoré by im nikto nedal zadarmo a bol platený zo spoločných peňazí. Na prvú rekonštrukciu v roku 1988 použili úspory žalobkyne zo zamestnania v U. K. a na druhú v roku 1994 použili úspory z jej vkladnej knižky vo výške 50.000,- SK. Na konci 90. rokov na tretiu rekonštrukciu si požičali peniaze 50.000,- SK od švagra L. U. v hotovosti a sumu 93.705,- SK, švagor im odpustil sumu 20.000,- SK. Všetky peniaze, ktoré zarobila žalobkyňa počas manželstva a sú uvedené v prílohe 1. Žaloby, boli použité len na rekonštrukciu starého domu, prístavby a na domácnosť.

13. Právny zástupca žalovaného uviedol, že žalovaný bol celý život živnostníkom - murárom, obkladačom. Okrem strechy a kúrenia všetky práce na rekonštrukcii nehnuteľnosti vykonal sám, materiál aj na kúrenie mal grátis, ako odplatu za práce, ktoré vykonal žalovaný pre kúrenára. Tehlu na prístavbu zabezpečil žalovaný od suseda z vedľajšej ulice. Materiál na zateplenie si zabezpečil ako odpadový materiál zo stavby, na ktorej pracoval. Preto rozporoval pôžičky žalobkyne na zabezpečenie materiálu, ktorý ani nevedela špecifikovať, žalovaný o nich nevedel. Poprel, že by žalovaný dal prisľub žalobkyňi na prevod podielu na nehnuteľnosti na ňu. Po preukázaní, čo zo spoločného bolo vynaložené na majetok žalovaného, je ochotný tieto náklady vyplatiť. Nesúhlasil s navrhovanou hodnotou nehnuteľných vecí.

14. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že sa pokúšala ústne a neskôr písomne dohodnúť so žalovaným na vyporiadaní BSM. Poslala mu list poštou a aj cestou právneho zástupcu, domnieva sa, že listy prevzal, ale na ne nereagoval, preto podala žalobu. Po rozvoде zostal žalovanému kompletne prerobený 5-izbový dom s bazénom. V nehnuteľnosti bývala 33 rokov. Pôvodne boli v izbách kachle na pevné palivo, suché WC a studňa na dvore. Matka a dve sestry darovali žalovanému svoje podiely rodinného domu. Vtedy jej ústne prisľúbil, že na ňu prepíše polovičku domu v roku 1992, ale nespravil to. Na prerábke domu sa podieľala, a po rozvoде ju žalovaný z domu vyhodil. Starala sa o 4 deti, chodila s nimi k lekárom autobusom, auto nemali. Starala sa o domácnosť, varila, upratovala, prala, starala sa o záhradu, hydinu, zajace. Pomáhala aj pri všetkých murárskych prácach, pri kopaní, vymeriavaní stavby, obíjala steny, búrala ich, navozila na káre so synom tehlu zo smetiska, rozoberala nefunkčný komín, aby mali tehlu. Hospodárila s peniazmi, pretože žalovaný s nimi nevedel hospodáriť. Museli si nechať rezervu na zimu, keď nemal prácu. Žalovaný bol spoludisponent na jej účte. Už pri prvej prestavbe v roku 1988 investovala vlastné nasparené peniaze. Vtedy sa priviedla voda do domu, postavilo WC a kúpeľňa, trativod, odpad, kúpil sa bojler a čerpadlo. Žalovaný nemal úspory. V roku 1986 si zobral pôžičku 10.000,- SK na svadbu a spolu si vzali 10.000,- SK mladomanželskú pôžičku, a aj tá bola použitá na prerábku domu. V roku 1994, pri druhej prerábke sa urobili okná, ústredné kúrenie, kúpili radiátory a kotol, na čo sa použili peniaze, ktoré mala žalobkyňa nasparené ešte za slobodna vo výške 50.000,- SK. V roku 1998 vybavila stavebné povolenie, plány, a robili prístavbu domu a tiež svojpomocne kúrenie. Stavať nezačali hneď po vydaní stavebného povolenia, pretože žalovaný ako živnostník nemal v zime príjem, ale museli sa platiť odvody a živiť celá rodina. Takže sa prerobila len chodba a kuchyňa. Od decembra 2001 pracuje na pošte. V roku 2002 im požičala sestra s manželom sumu 117.000,- SK prevodom na jej účet, z toho platili materiál na prístavbu, drevo na krov, krytina, tehla, železo, preklady, piesok, všetko čo bolo treba. Dlh splácala z účtu. Dňa 20.02.2023 na pojednávaní žalobkyňa uviedla, že od švagra si vzala pôžičku v celkovej výške 193.705 SK, z ktorých vrátila sumu 173.705,- SK a zvyšok im odpustil. Celá suma pôžičiek bola použitá

výlučne na rodinný dom žalovaného. Na čo konkrétne uviesť nevedela. Požičala si aj od susedy 5.000,- SK na plastové okno za 5.600,- SK. Potvrdila, že žalovaný urobil zadarmo kúpeľňu pánovi T., a on im zasa spravil zadarmo strechu. Pretože za kúpeľňu nedostal zaplatené, ťahala celú domácnosť sama. Materiál na dom kupovali zbytkový, lacnejšie a bez dokladov o platbe. Okrem dokladov pripojených k žalobe nemá iné doklady o nákupe materiálu na dom žalovaného. V roku 2016 z úveru 15.000,- € zaplatila kuchynskú linku, dvere medzi kuchyňou a obývačkou a splatila pôžičku žalovaného 660,- €, dobetónovalo sa okolie bazéna. Ďalej si kúpila notebook, infrasaunu a televízor, ktoré si vzala po odchode z domu. V roku 2017 si vzala úver 1.000,- €, za ktorý bol postavený záhradný domček. Za škridlu zaplatili 100.000,- SK.

15. Žalovaný uviedol na pojednávaní, že počas manželstva nevedel koľko žalobkyňa zarába. Keď sa pýtal koľko má peňazí povedala mu „nepýtaj sa“, „ver mi“. Vedel len o jednej pôžičke od pána U. a to 30.000,- SK, z ktorej zaplatili 20.000,- SK a 10.000,- SK im odpustil. Na platenie materiálu na dom žalobkyňa nikdy nechcela prispieť, pretože tam nič nevlastnila. Vždy vravela, že on dostal dom, tak sa má starať. Zo spoločných peňazí zaplatili za škridlu 100.000,- SK, bola vybavená lacnejšia. Pracoval dlhé roky ako živnostník asi od roku 1992 s prestávkou, kedy obnovil živnosť. Ako živnostník zarábala viac, než zamestnanci. Všetci živnostníci to robili tak, aby mali malé odvody. Teraz ho to dobehlo, má malý invalidný dôchodok. Zarobil viac, ako bolo v daňovom priznaní. Pracoval aj v D. a M.. Pri prácach na dome mu pomáhali aj deti. Inak najmä kamaráti zadarmo, pretože pre nich robil on. Za práce na dome nič neplatil. Tehlu kúpil od suseda ako novú, nevedel uviesť presne koľko, kedy a ani čo za ňu platil.

16.1. Súd vypočul strany sporu, ktoré zhodne uviedli, že za trvania manželstva kúpili zo spoločných prostriedkov nasledovné hnutelné veci, ktoré patria do BSM a ktoré žiadajú vyporiadať v nespornej zostatkovej cene :

- Krbové kachle voľne stojace v chodbe domu za 50,- €,
- Postele zelené detské za 100,- €;
- Nábytok a skriňová zostava v detskej izbe za 50,- €;
- Záhradný nábytok na terase za 250,- €;
- Manželská posteľ za 150,- €;
- Skrinky na terasu za 50,- €, ktoré chce nadobudnúť žalobkyňa;
- Kožená rohová sedačka za 50,- €;
- Televízor Samsung za 50,- €, ktorý je u žalobkyne, spolu 750,- €.

16.2. Na pojednávaní sa strany zhodli, že za trvania manželstva kúpili zo spoločných prostriedkov hnutelné veci, ktoré sú súčasťou nehnuteľnosti žalovaného, ide o investície do jeho nehnuteľnosti a na ich nadobúdacej cene:

- Kondenzačný plynový kotol dňa 27.09.2006 za sumu 36.680,- SK/1.217,55 €;
- Bazén dňa 02.04.2009 v cene 1.390,85 € a za montáž 125,83 €;
- Podložku pod bazén 59,44 €;
- Plastové okná, žalúzie a sitá dňa 28.08.2006 a 24.07.2008 za sumu 4.872 SK/161,72 €;
- Plastové okná dňa 19.09.2006 a 30.10.2006 za sumu 15.209,15 SK/504,85 €;
- Okná dňa 03.08.2006 za sumu 24.991,- SK/829,55 €;
- Sporák kombinovaný Bosch v roku 2012 za sumu 17.999 SK/597,46 €;
- Dres kuchynský šedý dňa 28.09.2016 za sumu 254,- €;
- Kuchynská linka z roku 2016 za 2.400,- €;
- Skrine Roldor na mieru kúpené v roku 2014 za nespornú cenu 650,- €
- Materiál na strechu za 100.000,- SK/3.319,39 €, spolu 11.510,64 €.

16.3. Strany sa nezhodli na nasledovných hnutelných veciach. Nástenné svetlo Rustik do kuchyne z 31.12.2012 za 33,50 € (pokladničný doklad na č.l. 79), žalovaný namietol, že bolo vymenené, neexistuje. Potvrdil, že bolo zakúpené a namontované do kuchyne v dome. Žalobkyňa navrhla hodnotu voľne stojacej umývačky Bosch z roku 2012 vo výške 200,- €, žalovaný namietol, že neexistuje, pretože sa pokazila po rozvoze a dal ju odvieť firmou, ktorá mu doviezla novú umývačku. K infrasaune Marimex Trendy, ktorú kúpili dňa 14.02.2017 za 700,- € strany uviedli, že si ju odniesla žalobkyňa po rozvoze a žalobkyňa ju predala za 100,- €. Žalovaný rozporoval jej aktuálnu hodnotu, ktorú navrhol vo výške 350,- €. Iné hnutelné veci strany nežiadali vyporiadať.

17. Z listu vlastníctva č. XXX, k. ú. R. R. súd zistil, že ku dňu XX.XX.XXXX bol žalovaný vlastníkom nehnuteľností v 3-inách a S. Š., jeho matka v 1-ine na základe rozhodnutia Okresného súdu Trnava č. 31C/60/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/34/2020 právoplatným dňa

07.07.2020. Z Listu vlastníctva č. XXX zo dňa 02.12.2022 súd zistil, že žalovaný je vlastníkom v celosti na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený dňa 25.06.2021.

18. Z potvrdení XXX.Q., J. P. (pred zmenou mena U. Q., J. P.) súd zistil, že žalobkyňa mala ku dňu 23.04.2019 vedený podnikateľský účet IBAN P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX so zostatkom 144,38 €, na termínovanom účte IBAN P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX so zostatkom 6,60 € a zostatok nesplatenej istiny 4.010,80 € na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX.

19. Z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.01.2018 súd zistil, že žalobkyňa uzatvorila úverovú zmluvu so spoločnosťou U. Q. J. P.. Výška úveru bola 5.800,- €, úver bol určený na refinancovanie. Bol splatný 15.07.2020.

20. Z predložených výpisov z účtu žalobkyne je zrejмый pohyb na účte, t. j. len že vyberala z účtu peniaze v hotovosti, na jej účet boli pripísané pôžičky, ktoré splácala.

21. Z potvrdení od zamestnávateľov žalobkyne, úradu práce, sociálnej poisťovne a I. A. - P. R. R. P., J. P. preukázala žalobkyňa, aký dosiahla príjem od januára 1993 do rozvodu manželstva 155.012,13 €.

22. Z nájomnej zmluvy s U. M. zo dňa 22.03.2000 je preukázané, že ročný nájom za poľnohospodársku pôdu žalobkyne bol 606,- SK.

23. Z kúpnej zmluvy z 17.03.2006 súd považuje za preukázané, že žalobkyňa odpredala svoje podiely na nehnuteľnostiach za 24.500,- SK.

24. Z kúpnej zmluvy z 07.02.2007 súd považuje za preukázané, že žalobkyňa odpredala svoje podiely na nehnuteľnostiach za 20.833,- SK.

25. Súd neprihliadol na vyjadrenie žalobkyne a listinné dôkazy doručené súdu po vyhlásení dokazovania za skončené dňa 29.03.2023 (§ 154 CSP).

26. Podľa § 148 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa § 144 Občianskeho zákonníka, veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne; spoločne uhradzujú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním.

Podľa § 145 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný (1). Z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne (2).

27. Z vykonaného dokazovania súd dospel k právnenému záveru, že žaloba je podaná dôvodne, k dohode bývalých manželov ohľadne vyporiadania BSM nedošlo. V konaní nebolo sporným, kedy došlo

k uzavretiu manželstva (16.05.1986), kedy došlo k zániku manželstva (23.04.2019), a po vykonanom dokazovaní nebola medzi stranami sporu sporná masa BSM týkajúca sa aktív, t. j. rozsah a ku dňu zániku manželstva existencia hnuteľných vecí, ktoré je potrebné vyporiadať. Rovnako medzi nimi nebolo sporné, akým spôsobom majú byť aktíva vyporiadané, keď strany sa zhodli u hnuteľných vecí na ich prikázaní do výlučného vlastníctva toho z bývalých manželov, ktorý hnuteľné veci aj užíva s výnimkou skriniek na terasu, ktoré žiada prikázať do vlastníctva žalobkyňa so súhlasom žalovaného. Zostatkovú hodnotu hnuteľných vecí ku dňu zániku BSM si strany zhodne ustálili počas súdneho sporu, preto z nej súd aj vychádzal. Sporná bola hodnota voľne stojacej umývačky Bosch, kde žalovaný namietol, že sa pokazila a bola odvedená, neexistuje, preto ju súd nevyporiadal.

28. Súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo tak, ako to strany zhodne navrhli na pojednávaní a hnuteľné veci: skrinky na terasu v hodnote 50,- € a televízor Samsung v hodnote 50,- € a zostatky na 2 účtoch vedených v XXX.Q. J.. P.. ku dňu rozvodu vo výške 144,38 € a 6,60 € prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne výrokom I. Žalobkyňa nadobudla hnuteľné veci a peniaze v hodnote 300,98 €, ku ktorým súd pripočítal aj hodnotu infrasauny 100,- €, ktorú žalobkyňa odpredala po rozvode za túto sumu. Žalovaný neunesol dôkazné bremeno, že jej hodnota v čase predaja bola vyššia ako žalobkyňou priznaná suma, preto súd vychádzal z nespornej hodnoty 100,- €. Celkovo nadobudla žalobkyňa majetok v hodnote 400,98 €.

29. Súd prikázal výrokom II. do výlučného vlastníctva žalovaného krbové kachle v hodnote 50,- €, posteľ zelené detské v hodnote 100,- €, nábytok a skriňová zostava v detskej izbe v hodnote 50,- €, záhradný nábytok na terase v hodnote 250,- €, manželská posteľ v hodnote 150,- € a kožená rohová sedačka v hodnote 50,- €, celkovo v hodnote 650,- €.

30. Čo sa týka pasív, nebolo sporné, že žalovaný čerpal uzatvorením manželstva pôžičku 10.000,- SK/331,94 €, ktorú splatili po uzatvorení manželstva. Nebolo sporné, že pôžičku žalovaného splatili zo spoločných peňazí, preto žalobkyni vznikol nárok na úhradu polovice zo zaplatenej sumy, t. j. 165,97 €.

31. Spornými medzi stranami boli ďalšie pasíva. Žalobkyňa sa domáhala, aby jej bolo nahradené čo zo svojho výlučného (úspory pred manželstvom v nepreukázanej výške, nájom z jej poľnohospodárskej pôdy 120,69 €, kúpne ceny z predaja nehnuteľností v zmysle predložených zmlúv vo výške 1.771,43 €) investovala do nehnuteľnosti žalovaného. Žalovaný poprel akékoľvek investície zo strany žalobkyne, preto dôkazné bremeno zaťažovalo žalobkyňu. Žalobkyňa nepreukázala, na čo konkrétne boli použité jej výlučné prostriedky, a to či už na investície do oddeleného majetku žalovaného, alebo na nadobudnutie spoločného majetku, ktorý by bol predmetom vyporiadania BSM. Preto súd v tejto časti nárok žalobkyne považuje za nepreukázaný a nezohľadnil ho pri vyporiadavaní BSM.

32. Žalobkyňa sa domáha refundačného nároku z titulu investícií do nehnuteľnosti žalovaného, ktorá sa v priebehu manželstva zhodnotila rekonštrukciami a prístavbou. V prípade investícií zo spoločného majetku manželov do ostatného majetku jedného z nich, sú prostriedkami, ktoré je tento manžel povinný nahraďiť, prostriedky skutočne vynaložené na tieto investície. Pri ich zisťovaní sa vychádza z ceny vecí a prác vložených do jeho ostatného majetku v čase, kedy boli vynaložené (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.06.2012, sp.zn. 6 MCdo 10/2011). Uvedené rozhodnutie nie je v rozpore s rozhodnutiami na ktoré poukázala žalobkyňa a to Najvyššieho súdu SR z 26.6.2012 sp. zn. 6MCdo 10/2011 a Najvyššieho súdu Českej republiky z 20.12.2000 sp. zn. 22 Cdo 2655/1998, v zmysle ktorých je povinný nahraďiť jeden z manželov v prípade investícií napr. do jeho domu zo spoločného majetku, finančné prostriedky skutočne vynaložené na tieto investície. Ak ide o obstaranie vecí, ktoré boli zabudované do domu jedného z manželov, príp. o náklady na prácu s tým spojené, sú určujúce ceny týchto vecí a prác v dobe, kedy boli vynaložené.

33. Žalobkyňa refundačný nárok špecifikovala len všeobecne ako cenu vecí a práce na nehnuteľnosti žalovaného vynaložené zo spoločných peňazí, z príjmov žalobkyne. Nebolo sporné, že žalovaný je murár, obkladač, že práce na nehnuteľnosti vykonal svojpomocne za pomoci rodiny, resp. kamarátov a to bezodplatne. Práce by boli investíciou do nehnuteľnosti žalovaného len v prípade, ak by boli preukázateľne zaplatené zo spoločných peňazí a to len vo výške konkrétne uhradenej sumy, za konkrétne vykonané práce v danom čase, čo však v konaní nebolo preukázané. Pokiaľ ide o investície v podobe práce žalobkyne na tejto nehnuteľnosti, súd odkazuje na rozsudok NS ČR z 29.11.2005, sp. zn. 22 Cdo 1128/2005, podľa ktorého investíciami vynaloženými zo spoločného na ostatný majetok jedného

z manželov nie je práca jedného manžela vynaložená pri rekonštrukcii domu druhého manžela. Preto súd nepovažoval za potrebné sa ďalej vysporiadavať s obranou žalovaného, že sa žalobkyňa na prácach na jeho nehnuteľnosti osobne nepodieľala a výslovne ich odmietala, nakoľko nejde o investíciu zo strany žalobkyne a dané zistenie nemá vplyv na rozhodnutie vo veci.

34. Pokiaľ ide o refundačný nárok žalobkyne z titulu investícií do vecí, ktorými bola nehnuteľnosť žalovaného zhodnotená po vykonanom dokazovaní bolo nesporné, že v priebehu manželstva zo spoločných peňazí boli zakúpené nasledovné huteľné veci, ktoré sú investíciou do nehnuteľnosti žalovaného: kondenzačný plynový kotol za 36.680,- SK/1.217,55 €; bazén za 1.390,85 € s montážou za 125,83 €, podložka pod bazén za 59,44 €, plastové okná, žalúzie a sítá za sumu 4.872 SK/161,72 €, plastové okná za 15.209,15 SK/504,85 €, okná dňa 03.08.2006 za 24.991,- SK/829,55 €, sporák kombinovaný Bosch zabudovaný v kuchyni za sumu 17.999,- SK/597,46 €, dres kuchynský šedý za 254,- €, kuchynská linka za 2.400,- €, skrine Roldor na mieru za 650,- €, škridla na strechu za 100.000,- SK/3.319,39 €. Súd k týmto veciam pripočítal aj nástenné svetlo Rustik do kuchyne za 33,50 €, ktoré bolo do nehnuteľnosti žalovaného kúpené a použité počas manželstva, nejde o vec bežnej spotreby a na jej zničenie v čase zániku BSM súd neprihliadol, nakoľko ide o investíciu do nehnuteľnosti žalovaného. Súd uznal investície v celkovej výške 11.544,14 €.

35. Nakoľko žalobkyňa sa domáha refundácie je na nej dôkazné bremeno preukázania skutočne vynaložených investícií. Žalobkyňa nepreukázala nákup iných vecí ako sú uvedené v predchádzajúcom odseku. Nepreukázala aký materiál na nehnuteľnosť žalovaného konkrétne kupovali, koľko, kedy, za akú cenu, t. j. aké boli skutočne vynaložené spoločné prostriedky na nehnuteľnosť žalovaného v čase, keď boli použité na zhodnotenie nehnuteľnosti. Nepredložila žiadny iný dôkaz na preukázanie výšky investícií. Aj žalobkyňa sama potvrdila, že niektorý materiál na stavbu bol zdarma, napr. priviezla tehlu zo smetiska, zo zbúraného komína. Iný bližšie nešpecifikovaný materiál kupovali so zľavou bez papierov, alebo ako prebytočný zo stavieb, na ktorých žalovaný robil. Žalovaný síce pripustil, že za časť materiálu platil, ale bez dokladov, vždy lacnejšie, čo potvrdila vo výpovedi aj žalobkyňa. Zároveň uviedla, že kupovali materiál aj v obchode, ale svoje tvrdenie nepreukázala a žalovaný to poprel. Vzhľadom na uvedené sporné tvrdenia strán, nie je možné zistiť ceny použitého materiálu ani navrhovaným znaleckým dokazovaním, ktoré nemôže v danom prípade suplovať povinnosť tvrdenia a preukázania skutočne vynaložených nákladov späťne. Vzhľadom na neunesenie dôkazného bremena žalobkyňou je tento uplatnený nárok neurčitý a ako taký nepreskúmateľný.

36. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že v čase rozvodu manželstva nebol vlastníkom nehnuteľnosti v celosti ale v 3-inách, nakoľko ho matka vyzvala 07.06.2018 na vrátenie daru, t. j. pred rozvodom. Súd zistil, že v súčasnosti je znovu výlučným vlastníkom nehnuteľnosti na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený 25.06.2021. Všetky investície do nehnuteľnosti, preukázané v konaní, boli vykonané najneskôr v roku 2016, teda v čase keď žalovaný bol vlastníkom v celosti, preto žalobkyňou uplatnený refundačný nárok je dôvodný v rozsahu priznanom v bode 34.

37. Podľa § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka, môže bežné veci týkajúce sa spoločných vecí vybavovať každý z manželov; v ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov. Za právny úkon týkajúci sa spoločných vecí sa nepovažuje zmluva o pôžičke uzavretá len jedným z manželov (viď R 71/1974). Teda ak uzavrie za trvania manželstva a BSM zmluvu o pôžičke ako dlžník iba jeden z manželov, nepotrebuje k tomu súhlas druhého z manželov, a to i keď nejde o spoločnú vec (z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 99/2009 zo dňa 25.5.2010, tiež judikát 3 Cz 57/73). Z takejto zmluvy je potom zaviazaný len ten z manželov, ktorý ju ako dlžník uzavrel. Vychádzajúc z uvedeného, dospel súd k záveru, že zmluva o poskytnutí úveru nie je právnym úkonom, ktorý sa týka spoločných vecí, uzavretím zmluvy nevzniká spoločný záväzok manželov (žalobkyne a žalovaného), pretože nešlo o vybavovanie záležitostí týkajúcich sa spoločných vecí.

38. Žalobkyňa sa domáha náhrady za pôžičky a úvery, ktoré čerpala za trvania manželstva výlučne ona z dôvodu ich použitia výhradne na investície do nehnuteľnosti žalovaného. Iné skutkové tvrdenia žalobkyňa k použitiu úverov neuviedla. Nebolo sporné, že pôžičky a úvery splatila zo spoločných peňazí za trvania manželstva z príjmu z pracovnej činnosti. Žalovaný v konaní poprel, s výnimkou pôžičky od švagra vo výške 30.000,- SK/995,82 €, že by mal vedomosť o úveroch a pôžičkách, ktoré čerpala žalobkyňa. Pretože nevedel o pôžičkách, nevedel ani o ich použití. Poprel ich použitie na investície do

jeho nehnuteľnosti. Žalovaný si neuplatnil z titulu pôžičiek a úverov voči žalobkyni žiadny nárok v rámci vypořádania BSM.

39. Žalobkyňa preukázala prevodným príkazom (č. I. 60), že z predposledného úveru zo dňa 16.03.2017 čerpaného vo výške 1.000,- € celú sumu poukázala na účet žalovaného - manžela v rovnaký deň, úver bol podľa potvrdenia banky (č. I. 56) splatný 15.11.2018 a teda za trvania manželstva a pred tým, než uzatvorila poslednú úverovú zmluvu. Samotné zaslanie sumy 1.000,- € na účet manžela nepreukazuje jeho použitie na spoločný majetok alebo investíciu do nehnuteľnosti žalovaného, navyiac ako súd už uviedol, úver bol zaplatený za trvania manželstva zo spoločných peňazí, teda nejde o vklad z oddeleného majetku do spoločného. Žalobkyňa preukázala úverovou zmluvou uzatvorenie len posledného úveru vo výške 5.800,- € dňa 10.01.2018 (č. I. 62), ktorý nebol splatený za trvania manželstva. Podľa zmluvy jeho účelom bolo refinancovanie. V konaní nebolo preukázané, že by žalobkyňa použila tento úver na spoločný majetok, preto súd na úver uzatvorený len žalobkyňou pri vypořádání BSM neprihliadol.

40. Náklady na udržiavanie hrobu ich spoločného syna L. po rozvođe vo výške 180,- € nie sú predmetom vypořádania BSM, nakoľko ide pohľadávku, ktorá vznikla až po rozvođe manželstva.

41. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vypořádání sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Toto ustanovenie však nevylučuje, aby súd vyjadril rozdielnosť podielu manželov pri vypořádání spoločnej veci, prihliadajúc na to, ako sa každý z manželov zaslúžil o nadobudnutie, udržanie spoločnej veci. Odklon od princípu rovnosti podielov je nevyhnuté označiť za postup mimoriadny a výnimočný. Prevažná časť odbornej literatúry a súdnej praxe zastáva názor, že odklon od princípu rovnosti podielov je na mieste iba v prípade, ak je daná zjavná nerovnomernosť pričinenia medzi účastníkmi a zároveň zistenie, že ten, koho podiel na nadobudnutie a udržanie spoločných vecí pri starostlivosti o deti a pri obstarávaní spoločnej domácnosti bol menší, nevyužíval svoje schopnosti a možnosti, resp. ak zvýšené úsilie jedného z manželov malo za následok nadobudnutie a udržanie majetku značnej hodnoty. Výšku podielov môže ovplyvniť napríklad skutočnosť, že niektorý z manželov sa napriek svojim schopnostiam a možnostiam nestaral o rodinu, že sa nepričiňoval, hoci mohol, o nadobudnutie a zveľaďovanie spoločných vecí a podobne. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti (uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/202/2010). Výnimočné prisúdenie väčšieho podielu pri vypořádání BSM jednému z manželov nemožno bez ďalšieho odôvodniť väčšími zásluhami na získaní majetku bez toho, aby bol zohľadnený tiež prínos druhého z manželov pri starostlivosti o rodinu a obstarávanie spoločnej domácnosti.

42. Žalobkyňa sa domáhala, aby sa súd odklonil od zákonom zakotvenej zásady rovnakého kvantitatívneho podielu a priznal jej väčší podiel, ako žalovanému. Dôvody disparity videla v tom, že sa na zabezpečovaní peňazí a majetkových hodnôt počas manželstva pričínila vo väčšej miere ako žalovaný. Všetky peniaze, ktoré tvoria predmet BSM, zarobila resp. zabezpečila výhradne sama. Riadne chodila do práce, mala stabilný príjem, čerpala pôžičky a úvery. Vo väčšej miere sa starala o výchovu detí, ako aj o celkový chod domácnosti. Postarala sa o pohreb syna L., ktorý zomrel v útlom veku a z vlastných peňazí sa stará aj o udržiavanie jeho hrobu.

43. Manželstvo účastníkov trvalo od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX a počas neho sa im narodili štyri deti. Nebolo sporné, že žalobkyňa z tohto dôvodu nepracovala v období od roku XXXX do XXXX, nakoľko bola na materskej a starala sa o deti. V rokoch 2000 až 2002 poberala aj dávky sociálnej pomoci, a od roku 2001 bola už trvale zamestnaná. Žalovaný bol živnostník od 02.03.1992 s prevažujúcim predmetom podnikania murárstvo a obkladačské práce s prestávkami od 01.03.1995 do 08.04.1998, od 04.01.2000 do 01.05.2003 a od 20.05.2014 do 01.01.2017 podľa výpisu zo živnostenského registra. Žalovaný uviedol, že v prestávkach pracoval v zahraničí v D. a v M., čo žalobkyňa nesporeovala. Rovnako nebolo sporné, že žalovaný pracoval ako živnostník na stavbách. Žalovaný tvrdil, že zarobil viac, ako uviedol v daňovom priznaní. Žalobkyňa počas prvých 15 rokov manželstva mala nízky príjem z dôvodu starostlivosti o deti a domácnosť, preto v tomto čase rodinu zabezpečoval finančne prevažne žalovaný, ktorý bol už v tom čase živnostník. V nasledujúcom období mala žalobkyňa stabilný príjem z trvalého pomeru a žalovaný naďalej pracoval ako živnostník alebo v zahraničí.

44. K tvrdeniu žalobkyne, že sa vo väčšej miere pričínila o všetky peniaze, ktoré tvoria predmet BSM súd uvádza, že ku dňu zániku BSM jediné peniaze v BSM boli zostatky na účte žalobkyne spolu vo výške 200,98 €. Na čo konkrétne boli použité peniaze z príjmov žalobkyne, ak neboli spotrebované na

chod domácnosti a výdavky rodiny, nebolo žalobkyňou preukázané. Žalobkyňa žiadala, aby preukázal žalovaný všetky svoje príjmy od roku 1992, t.j. za 27 rokov. V rámci vyporiadania BSM sa však matematicky neporovnávajú príjmy manželov, ktoré sa môžu z rôznych dôvodov líšiť ale majetok, tvoriaci BSM ku dňu zániku manželstva. Nakoľko žalovaný pracoval aj v zahraničí, musel mať v tom čase vyšší príjem. Žalobkyňa sporovala len to, že počas zimy nemal žalovaný príjem, z čoho vyplýva, že vo zvyšku roku príjem mal. Pokiaľ sa žalobkyňa domáhala disparity z dôvodu pôžičiek a úverov, ktoré čerpala za trvania manželstva, súd opätovne poukazuje na to, že tieto boli zaplatené zo mzdy, t. j. zo spoločných peňazí a ich použitie nebolo preukázané. Čo sa týka vlastnej práce žalobkyne na nehnuteľnosti žalovaného nebolo sporné, že všetky práce svojpomocne na nehnuteľnosti vykonal žalovaný za pomoci kamarátov a rodiny bezodplatne. Samotná práca žalobkyne, ktorú žalovaný popieral, však nie je investíciou do nehnuteľnosti ale manželskou výpomocou na nehnuteľnosti, v ktorej bývali počas manželstva. Súd je toho názoru, že žiadna zo skutočností uvádzaných žalobkyňou nie je spôsobilá privodiť disparitu podielov pri vyporiadaní BSM a preto vychádzal z rovnakých podielov, t. j. 50% žalobkyňa a 50% žalovaný.

45. Súd určil vyrovnávací podiel žalobkyne sumou 6.062,55 €, keď hodnota masy BSM je 1.050,98 € (hnuteľné veci, zostatky na účtoch žalobkyne, hodnota predanej infrasauy), z toho 50% výška podielu každého z manželov predstavuje sumu 525,49 €, z ktorej je potrebné odpočítať sumu 400,98 €, ktorú žalobkyňa dostala v hnuteľných veciach a peniazoch a pripočítať polovicu výšky pôžičky žalovaného zaplatenej po uzavretí manželstva 165,97 € (995,82 € : 2) a polovicu z refundačného nároku z titulu vecí zakúpených na nehnuteľnosť žalovaného 5.772,07 € (11.544,14 € : 2) zo spoločných prostriedkov. Vyrovnávací podiel žalobkyne zaviazal súd žalovaného zaplatiť v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd určil dlhšiu lehotu na zaplatenie z dôvodu výšky vyrovnávacieho podielu ktorú určil.

46. Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

47. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z ustanovenia § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 257 Csp, v zmysle ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

48. Súd vychádzal zo skutočnosti, že konanie o vyporiadanie BSM je typickým príkladom konania označovaného ako iudicium duplex, v ktorom majú strany sporu tak postavenie žalobcu, ako aj postavenie žalovaného. Táto skutočnosť sa prejavuje najmä tým, že podaním žaloby o vyporiadanie BSM súdom je uplatnené aj rovnaké právo žalovaného, a taktiež jeho právo na súdnu ochranu v tejto veci. Pri iudicium duplex má aj rozhodovanie o trovách konania svoje špecifiká, pretože ide o rozhodnutie v podstate v záujme obidvoch sporových strán, ktoré majú povinnosť uskutočniť vyporiadanie. Nedá sa preto povedať, že plný úspech v konaní má ten, kto podal žalobu. Úspech alebo neúspech je až v tom, akého podielu sa komu dostane; v tomto smere nezáleží na návrhu, súd postupuje ex off. Preto si spravidla, pri dodržaní základnej parity podielov, každá strana sporu znáša svoje náklady zo svojho a nebude druhému nič hradíť (bližšie in Bičovský, J. Bezpodílové spoluvlastníctví manželů. Praha: Linde Praha a. s. - Právnícké a ekonomické nakladatelství a knihkupectví Bohumily Hořínkové a Jana Tuláčka, 1994, 230 s., str. 225). Súd po zohľadnení, že podiely obidvoch bývalých manželov na zaniknutom BSM sú rovnaké, rozhodol o trovách konania tak, že žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).